

STANIENI DE NOTA 10

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE „RADU STANIAN”,
MUNICIPIUL PLOIEȘTI

AUGUST 2026

NUMĂRUL 13

ISSN 2501-8124
ISSN-L 2501-8124

CUPRINS

- ARGUMENT
- COPACUL CU FRUNZE DE ARGINT
- LIA ȘI HOȚUL CULORILOR
- PRIN LUME, SPRE NOI ÎNȘINE
- O ZI DE VIS ALĂTURI DE REGINA MARIA!
- DINCOLO DE POARTA ȘCOLII
- PARTENERIATUL ȘCOALĂ – BIBLIOTECĂ, O PUNTE SPRE CUNOAȘTERE ȘI DEZVOLTARE
- PUNCTE TARI ȘI PUNCTE SLABE ALE PROGRAMULUI „SĂPTĂMÂNA VERDE” DIN PERSPECTIVA PROFESORILOR
- TINOVUL MOHOȘ – LOCUL UNDE PLANTELE MĂNÂNCĂ INSECTE, URȘII DAU TÂRCOALE, IAR AFINELE AU SOSII MISTERIOASE
- PROIECTUL DE GRUP, LABORATORUL COMPETENȚELOR VIITORULUI
- CONEXIUNEA UMANĂ ÎN PRACTICĂ – PREDAREA LIMBII ENGLEZE ÎN ERA AI
- INTEGRAREA TEHNOLOGIEI ÎN ORELE DE LIMBA FRANCEZĂ
- ELEMENTE DE LOGICĂ NECESARE ÎN RAȚIONAMENTELE DE ÎNVĂȚARE
- PLATFORME ȘI KITURI EDUCAȚIONALE INTERACTIVE ÎN PREDAREA INFORMATICII LA GIMNAZIU

ARGUMENT

„Stanieni de nota 10” este mai mult decât o revistă a Școlii Gimnaziale „Radu Stanian” din Ploiești. Este expresia unei comunități educaționale vii, creative și implicate, un spațiu în care ideile prind contur, experiențele capătă sens, iar vocile elevilor și profesorilor își găsesc locul și rostul.

Revista se naște din dorința de a surprinde și de a valorifica acele momente care dau frumusețe vieții școlare: lecții care au devenit experiențe memorabile, proiecte care au stimulat curiozitatea și creativitatea, activități extracurriculare care au apropiat elevii și profesorii, întâlniri cu literatura, arta, știința și cultura, precum și acele întâmplări simple, dar semnificative, care construiesc, zi de zi, identitatea unei școli.

Prin „Stanieni de nota 10”, ne propunem să transformăm experiența educațională în poveste și povestea în memorie. Paginile revistei reunesc articole, reflecții, creații literare, impresii și mărturii ale elevilor și profesorilor, oferind o imagine autentică asupra universului nostru școlar și asupra valorilor care ne definesc.

Credem cu tărie că școala nu înseamnă doar acumulare de informații, ci și descoperire de sine, dezvoltare personală, creativitate și curajul de a te exprima. De aceea, revista le oferă elevilor posibilitatea de a deveni autori, de a-și face auzite opiniile, de a-și așterne pe hârtie gândurile, emoțiile și visurile. Este o invitație adresată fiecărui copil de a privi cu atenție lumea din jurul său și de a descoperi că propria perspectivă este importantă.

În fiecare elev există un talent care așteaptă să fie descoperit și o voce care merită să fie ascultată. Uneori, această voce este sigură și puternică; alteori, este discretă și se află încă în căutarea cuvintelor. „Stanieni de nota 10” își dorește să creeze acel spațiu de încredere în care fiecare elev să poată spune: „Acesta este gândul meu. Aceasta este povestea mea. Aceasta este vocea mea.”

Prin publicarea creațiilor elevilor, valorificăm talente, încurajăm inițiativa și cultivăm încrederea în propriile forțe. Îi ajutăm să înțeleagă că școala nu este doar locul în care primesc răspunsuri, ci și locul în care învață să pună întrebări, să formuleze opinii, să creeze și să contribuie, la rândul lor, la viața comunității din care fac parte.

În egală măsură, revista valorifică experiența și implicarea profesorilor, oferindu-le acestora un cadru în care să împărtășească proiecte, activități, reflecții și exemple de bune practici. În acest fel, „Stanieni de nota 10” devine o oglindă a activității educaționale, surprinzând nu doar rezultatele, ci și drumul parcurs până la acestea: ideile, emoțiile, efortul, colaborarea și bucuria de a învăța împreună.

Motivația realizării acestei reviste este, în esență, una profund umană: ne dorim să păstrăm ceea ce trăim împreună și să dăm valoare experiențelor care,

altfel, s-ar pierde în trecerea timpului. Fiecare articol, fiecare creație, fiecare fotografie și fiecare mărturie devin parte din memoria școlii și din povestea unei generații.

„Stanieni de nota 10” este, totodată, un exercițiu de comunicare și de dialog. Este locul în care elevul și profesorul se întâlnesc dincolo de rolurile cotidiene, prin idei, sensibilitate și creativitate. Este puntea dintre ceea ce se întâmplă în sala de clasă și comunitatea mai largă, dintre experiența de astăzi și amintirea de mâine.

Ne dorim ca această revistă să fie un spațiu al bucuriei de a crea, al curajului de a spune, al respectului pentru diversitatea opiniilor și al încrederii în potențialul fiecărui copil. Pentru că nota 10 din titlu nu este doar despre performanță. Ea este despre a da „nota 10” curajului, creativității, implicării, perseverenței, sensibilității și dorinței de a deveni, în fiecare zi, o versiune mai bună a propriei persoane.

În paginile revistei, școala își spune povestea prin vocile celor care o construiesc. Iar dacă „Stanieni de nota 10” va reuși să inspire un elev să scrie, să creeze, să viseze și să creadă în propriul talent, să ofere unui profesor bucuria de a-și împărtăși experiența sau să păstreze peste ani emoția unei perioade frumoase din viața școlii, atunci menirea sa va fi pe deplin împlinită.

„Stanieni de nota 10” este vocea unei comunități care crede în educație, în oameni și în puterea creativității. Este locul în care gândurile devin cuvinte, talentele devin creații, experiențele devin povești, iar poveștile devin parte din memoria școlii.

Prof. dr. Denisa Irimia

Copacul cu frunze de argint

A fost odată ca niciodată, pe vremea când codrii vorbeau cu vântul, iar izvoarele ascundeau duhuri fermecate, un ținut bogat și liniștit, numit Valea Luminii. Acolo, oamenii trăiau în pace, iar pământurile rodeau mai mult decât oriunde pe lume. Nimeni nu știa însă că puterea acelui ținut venea de la un copac vrăjit din mijlocul satului.

Copacul era mai înalt decât turnurile împărătești și avea frunze de argint curat, care luceau noaptea asemenea lunii pe cer. Bătrânii spuneau că acel copac fusese sădit de Zâna Primăverii și că, atât timp cât nicio frunză nu era pierdută, răul nu putea pătrunde în vale. Dar, într-o toamnă rece, peste ținut se așternu o liniște ciudată. Păsările nu mai cântau, iar câinii urlau în fiecare noapte către pădurea neagră de la marginea satului. Într-o dimineață, sătenii văzură cu spaimă că o frunză dispăruse din copac. Atunci cerul se întunecă pentru câteva clipe, iar vântul începu să sufle rece.

- Semn rău, șopti cel mai bătrân om din sat. Cine fură frunzele, dorește pieirea noastră.

Zilele treceau, iar frunzele dispăreau una câte una. Holdele se uscau, râurile scădeau, iar copiii se îmbolnăveau fără leac. Frica intrase în inimile tuturor.

În sat trăia un băiat pe nume Darian, orfan de mic și crescut de un pădurar. Deși era sărac, avea un suflet curat și o inimă neînfricăată. Într-o noapte, hotărî să păzească singur copacul. Se ascunse printre rădăcinile uriașe și așteptă în tăcere. Luna urcase deasupra pădurii când pământul începu să tremure. Din întuneric se ridică o făptură înfricoșătoare, un zmeu uriaș, cu solzi negri și ochi aprinși ca jarul.

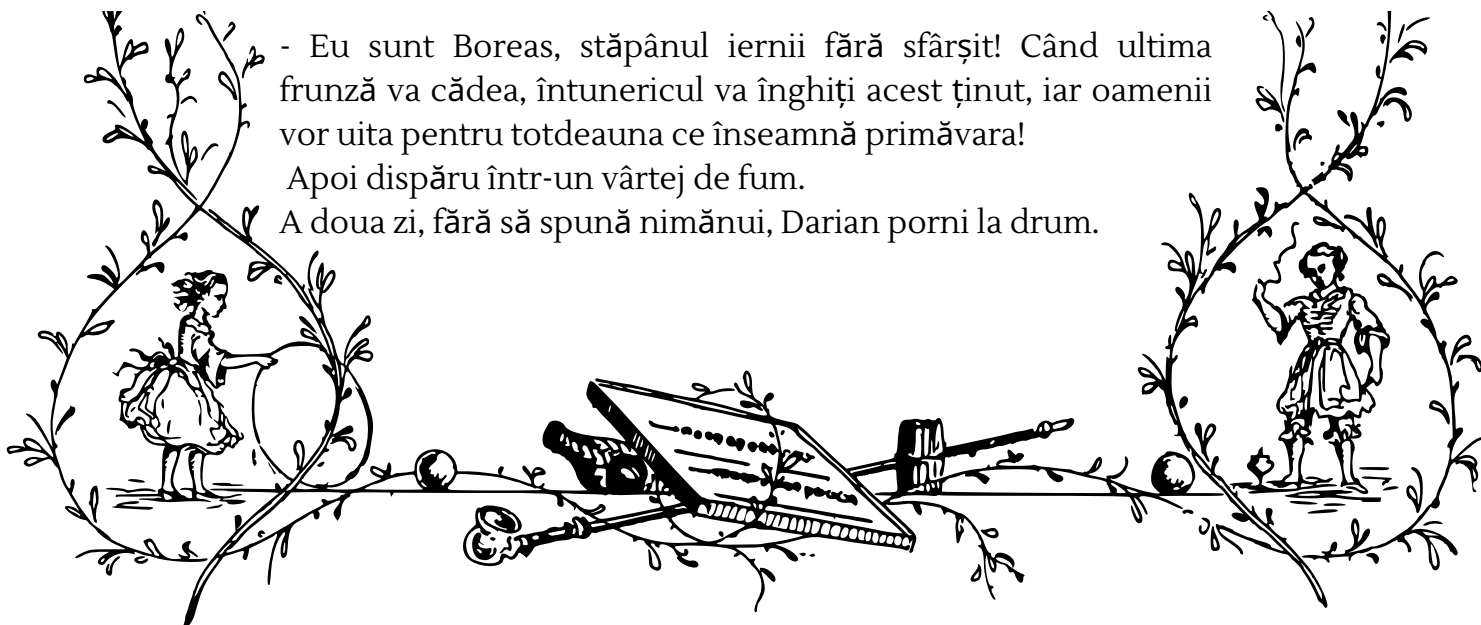
Cu ghearele sale ascuțite smulse încă o frunză de argint. Darian își făcu curaj și strigă:

- Cine ești și de ce aduci nenorocirea asupra noastră?
Zmeul izbucni într-un râset cumplit.

- Eu sunt Boreas, stăpânul iernii fără sfârșit! Când ultima frunză va cădea, întunericul va înghiți acest ținut, iar oamenii vor uita pentru totdeauna ce înseamnă primăvara!

Apoi dispăru într-un vârtej de fum.

A doua zi, fără să spună nimănui, Darian porni la drum.

Trecu prin păduri întunecate, peste munți acoperiți de ceață și prin văi pustii unde nu se auzea decât urletul lupilor. După trei zile și trei nopți, ajunse la coliba unei bătrâne cu părul alb ca neaua.

- Te așteptam, spuse aceasta fără să-l privească. Numai cel cu inimă curată poate învinge zmeul.

Bătrâna îi dăruie o sabie cu lama de cristal și un fluier fermecat.

- Sabia va răni întunericul, iar fluierul va chema ajutorul pădurii.

Darian își continuă drumul până la Muntele Umbrelor, unde se înălța castelul lui Boreas. Zidurile negre păreau vii, iar cerul deasupra lor era acoperit de furtuni.

În sala cea mare, zmeul păzea o cutie de fier în care străluceau toate frunzele furate.

- Ai venit să mori, copilule? răcni acesta.

Lupta începu îndată. Zmeul lovea cu ghearele și scuipa foc negru, iar Darian se apăra cu sabia de cristal. De trei ori căzu băiatul și de trei ori se ridică.

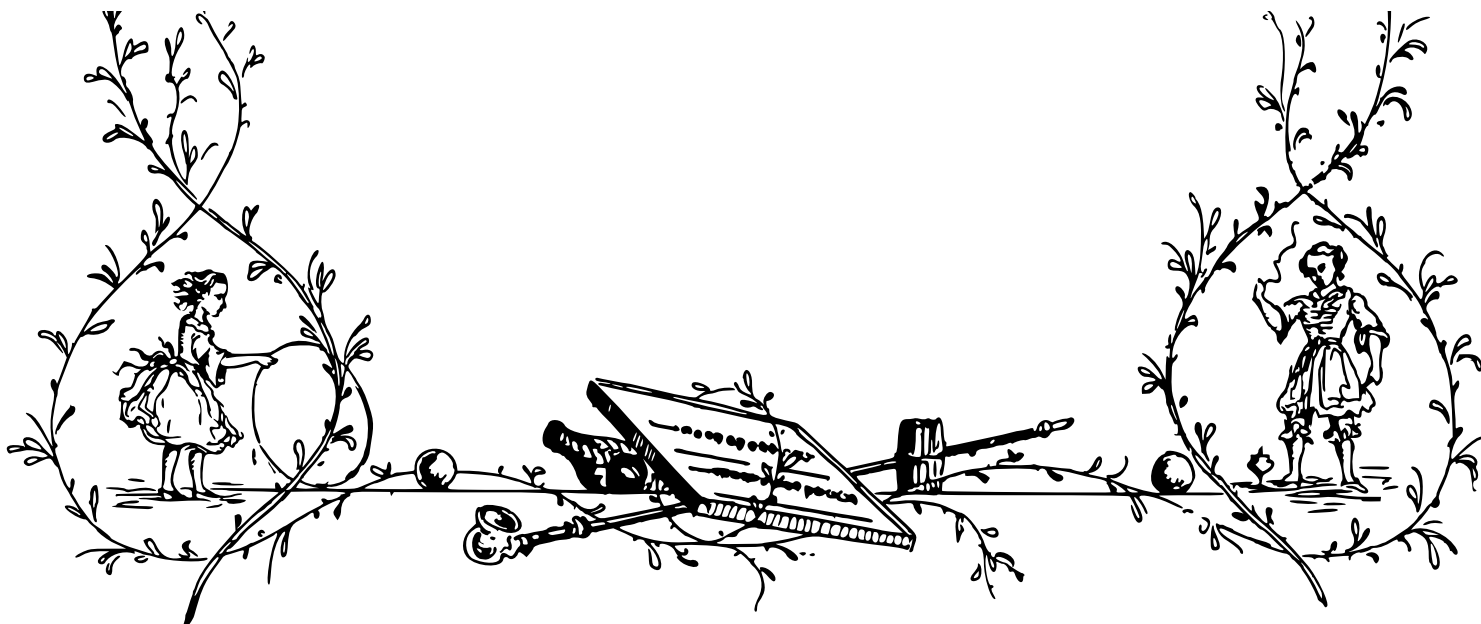
Când puterile îl părăseau, Darian duse fluierul la buze. Un sunet limpede răsuna prin munți, iar din pădure veniră lupi cenușii, urși uriași și păsări de foc. Castelul se cutremură, iar zmeul, cuprins de furie, se repezi spre Darian.

Atunci băiatul ridică sabia și lovi drept în inima întunericului. Un fulger uriaș luminează cerul, iar Boreas se prefăcu în cenușă. Darian luă frunzele de argint și se întoarse în Valea Luminii. Când așeză ultima frunză în copac, pământul înverzi pe loc, izvoarele prinseră glas, iar florile înfloriră ca prin minune.

Sătenii îl primiră cu lacrimi de bucurie și îl numiră păzitorul copacului fermecat. Iar copacul cu frunze de argint strălucește și astăzi în nopțile senine, amintind tuturor că adevărata putere se află în curajul unei inimi curate.

Și-am încălecat pe-o șa și v-am spus povestea așa.

Rădoiaș Ioana, clasa a VIII-a A
Profesor coordonator - Negoită Anca- Roxana

Lia și hoțul culorilor

A fost odată, într-un ținut ascuns între dealuri și păduri, un sat în care culorile dansau în aer. Cerul era mereu albastru, florile multicolore se zăreau de la kilometri distanță, iar oamenii erau întotdeauna fericiți.

Aici locuia Lia, o fată harnică, bună la suflet și iubită de toți oamenii din sat. Deși nu era bogată, avea o inimă mare și mereu îi ajuta pe cei în nevoie. Era curajoasă și curioasă, căutând mereu câte o aventură în micul sat ascuns.

Într-o dimineață de vară, când totul ar fi trebuit să fie la fel de frumos ca de obicei, Lia se trezește, însă de data aceasta nu mai vede culorile vii ale lumii. Se îndreaptă spre fereastră și rămâne surprinsă. Copacii, florile, cerul, casele și dealurile sunt acoperite de nuanțe de gri. Până și oamenii care umblă pe stradă sunt gri și posomorâți.

Lia dă buzna în sufragerie, numai să își găsească părinții triști pe canapea și fără sclipirea lor obișnuită în ochi.

- Mamă! Tată! strigă fata la ei, dar aceștia nici măcar nu-și întorc privirea.

Lia iese din casă pe strada mohorâtă. Aleargă prin sat, căutând o urmă de culoare, dar nu găsește nimic. Ajunge la intrarea în pădure, unde se oprește când vede o scânteie de culoare. Din acea scânteie apare o zână gingașă, surprinzând-o pe Lia.

Aceasta află de la zână că un vrăjitor numit Hoțul Culorilor a furat cele șapte culori ale curcubeului și le-a ascuns în locuri diferite, iar Lia trebuie să le recupereze. Fata primește de la zână o amuletă pentru a o teleporta în locurile unde sunt ascunse culorile, dar numai la distanța permisă de magia emisă pentru protejarea culorii pusă acolo de către vrăjitor.

Imediat cum fata își pune amuleta în jurul gâtului, este teleportată la poalele unui vulcan. La nici măcar un metru de ea, se află o intrare păzită de un paznic de lavă care pare înfiorător, dar Liei nu îi este frică. Se duce direct înspre el, iar, spre surprinderea ei, acesta o lasă să treacă și găsește la capătul tunelului culoarea roșie. Lia atinge culoarea și în secunda următoare este absorbită de amuletă.

La fel ca mai înainte, amuleta o teleportează de data aceasta într-un deșert unde are loc o furtună de nisip și întâlnește o cămilă vorbitoare. Aceasta îi spune că pentru a găsi a doua culoare este nevoită să aștepte să treacă furtuna. Fata stă răbdătoare tot viscolul, iar, într-un final, culoarea portocalie iese la iveală.

În clipa următoare, Lia se trezește într-un palat cu oglinzi care își schimbau forma. În ele se reflectau drumuri diferite. Drumuri drepte, scurte, întortocheate, întunecate, dar fata își aminti că graba strică treaba, așa că se concentrează pe singura oglindă care nu se schimbase. Aceasta se luminează ușor, iar în secunda următoare, toate oglinzile dispar și rămâne culoarea galbenă.

După un pas, fata se află acum într-o pădure necunoscută și misterioasă, dar observă o cărare și pornește pe ea. Merge pentru timp și ajunge într-un final la o bifurcație cu două plăci din lemn. Pe cea care arată stânga scrie „Culoarea Verde”, iar pe cea ce arată dreapta scrisul este șters, dar în momentul în care Lia pășește pe cărarea din stânga, un zgomot îi atrage atenția și se îndreaptă pe cărarea dreaptă, unde dă de o pasăre rănită. Lia sare imediat să o ajute, iar pasărea se transformă în adevărata culoare verde.

În secunda următoare, Lia se pomenește pe o barcă în mijlocul apei cu un bilețel pe care scrie „Stai calm/ă și ajungi la destinație.” și imediat cum termină de citit, barca pornește pe valurile agitate, săltând-o și scuturând-o pe biata Lia, dar aceasta rămâne calmă și ajunge până la urmă la culoarea albastră.

De data aceasta, Lia se trezește într-o peșteră unde aude voci. Acestea îi spun toate minciunile zise vreodată de oamenii din satul ei, dar reușește să găsească singurul adevăr - replica ei faimoasă: „Rezolvăm împreună.”, deoarece Lia știa că nu-i lăsa niciodată pe săteni să se descurce singuri cu problemele lor. Vocile dispar și apare culoarea indigo.

Lia este teleportată, în cele din urmă, la un castel gri și posomorât, unde descoperă că speranța este soluția. Se împrietenește cu Panoul Culorilor al castelului și îi dă speranța că lumea ar fi mult mai frumoasă cu toate culorile în ea. Panoul se luminează și îi dăruiește ultima culoare, violetul.

După ce și violetul este absorbit de amuletă, Lia se trezește față-n față cu Hoțul Culorilor, care îi ordonă să îi înapoieze culorile, dar fata se opune. Vrajitorul încearcă să o manipuleze cu iluzii și minciuni, dar Lia nu se lasă înșelată.

- Lumea fără culoare este ca o carte fără cuvinte. Nu are sens.

Cuvintele Liei îi stârnesc ceva în inima vrăjitorului și în secunda următoare amuleta aruncă culorile în aer, creând un curcubeu și readucând culorile și lumina în ținut.

Lia se întoarce în satul ei, unde oamenii sunt din nou veseli și toată lumea o felicită pentru curajul depus pentru a le salva lumea.

Și-am încălecat pe-o șa și v-am spus povestea așa.

Alexandrescu Dalia, clasa a VIII-a A
Prof. coordonator - Negoită Anca Roxana

PRIN LUME, SPRE NOI ÎNȘINE

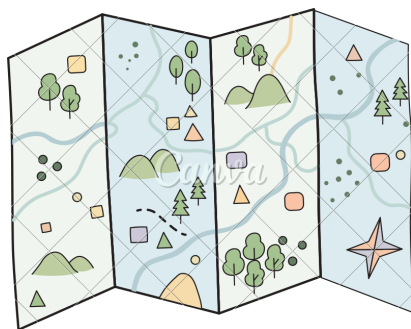
„Lumea este o carte, iar cei care nu călătoresc citesc doar o pagină”

Saint Augustine

Există călătorii care nu se termină atunci când avionul aterizează și nici atunci când valiza este pusă în colțul camerei. Ele continuă în interiorul nostru, în felul în care privim lumea, oamenii și chiar propria viață. Pentru că, de fapt, nu plecăm doar să vedem locuri noi - plecăm să ne schimbăm.

Fiecare țară are o formă de adevăr pe care ți-o arată doar dacă ești dispus să o primești. Unele locuri te învață disciplina și ordinea, altele îți arată libertatea în forma ei pură. Sunt orașe care te lovesc cu energia lor și te obligă să mergi mai repede, să gândești mai mult, să vrei mai mult. Și sunt locuri care te obligă să încetinești, să respiri, să înțelegi că viața nu trebuie alergată ca să fie trăită.

Dar poate cea mai puternică lecție pe care o oferă lumea este schimbarea. Nu una zgomotoasă, nu una vizibilă imediat, ci una tăcută, care se așază în tine fără să îți dai seama. Te trezești într-o zi și realizezi că nu mai ești exact aceeași persoană care a plecat. Gândești diferit. Simți diferit. Privești altfel lucrurile pe care înainte le ignorai. Există țări care îți schimbă modul în care privești recunoștința. Când vezi oameni care trăiesc simplu, dar cu o forță interioară uriașă, începi să înțelegi cât de mult ai și cât de des uiți să apreciezi. Alte locuri îți schimbă relația cu timpul. Îți arată că nu totul trebuie grăbit, că frumusețea apare adesea în pauze, nu în grabă. Și sunt locuri care îți schimbă curajul - te obligă să te descurci, să te adaptezi, să te pierzi puțin pentru a te regăsi mai puternic.

Călătoriile au o putere rară: îți distrug certitudinile și le înlocuiesc cu întrebări mai bune. Te fac să înțelegi că lumea nu este un singur mod de a trăi, ci mii de moduri diferite, toate la fel de reale. Și, în mod paradoxal, cu cât vezi mai mult din lume, cu atât înțelegi mai bine cine ești tu.

Pentru că adevărul este că nu orașele ne rămân în minte, ci senzațiile. Nu hărțile, ci emoțiile. Nu fotografiile, ci felul în care ne-am simțit acolo: străini și, în același timp, incredibil de vii.

Sunt locuri care te reconstruiesc fără să îți ceară voie. Îți schimbă felul de a iubi, de a gândi, de a visa. Și, încet, fără să observi, lumea începe să locuiască în tine.

Poate acesta este sensul real al călătoriilor: nu să aduni destinații, ci să te transformi prin ele. Nu să vezi tot, ci să lași tot ce vezi să te atingă.

Pentru că, la final, nu lumea întreagă încapă într-o inimă. ci inima devine destul de mare cât să cuprindă lumea.

Andreescu Maria Deea, clasa a VII-a A

Dragă jurnalule,

Nu-mi vine să cred ce mi s-a întâmplat astăzi! Eu, o simplă copilă din satul de lângă Bran, am fost invitată la Castelul Bran, reședința de vară a Reginei Maria a României.

Totul a început când mama a cusut o ie frumoasă pentru un bazar de caritate organizat de Majestatea Sa. Regina a văzut-o și a vrut să mă cunoască! Am ajuns dimineața devreme. Castelul arăta ca din basme: turnuri înalte, ziduri de piatră și o grădină uriașă plină cu trandafiri de toate culorile – roșii ca sângele eroilor, albi ca zăpada de pe Carpați și roz ca obrajii copiilor. Aerul mirosea a flori și a brad proaspăt.

Regina Maria m-a întâmpinat personal! Era îmbrăcată într-o rochie lungă, albă cu broderii românești și purta un colier cu perle. Părul ei blond era prins frumos, iar zâmbetul îi lumina toată fața. „Bine ai venit, micuț!”, mi-a spus cu o voce caldă, ca a unei mame adevărate. Toată lumea o numește „Mama Răniților” pentru că în timpul Războiului Mondial a îngrijit soldații în spitale, a stat lângă Regele Ferdinand în refugiu la Iași și a luptat ca România să devină Mare! Am petrecut toată ziua cu ea. Dimineața am ajutat-o să aranjeze florile în saloane. Mi-a arătat cum decorează camerele cu motive bizantine și românești – a spus că îi place să creeze frumos, așa cum a făcut la Palatul Cotroceni. Apoi ne-am plimbat prin grădină. Mi-a povestit despre Marea Unire din 1918, cum a visat ca toți românii să fie împreună: din Ardeal, Basarabia, Bucovina și Vechiul Regat. Ochii îi străluceau când vorbea despre soldații noștri curajoși! La prânz am mâncat împreună: supă de legume din grădina castelului, pâine proaspătă și prăjituri cu miere. Regina a râs mult și mi-a spus povești din copilăria ei din Anglia, dar a zis că România este acum „țara inimii mele”. Mi-a dat o carte scrisă de ea și o floare de colț uscată ca amintire.

După-amiază am vizitat grajdurile – Regina adoră caii! Am mângâiat un cal alb frumos și am învățat să țin frâiele. Apoi am desenat împreună: eu am făcut un steag al României Mari, iar ea a pictat un peisaj cu munții noștri.

Mi-a spus: „Frumusețea României stă în oamenii ei buni și în pământul acesta bogat. Tu trebuie să înveți bine la școală și să iubești țara!” Seara, când soarele apunea peste dealuri, Regina m-a îmbrățișat și mi-a zis: „Să nu uiți niciodată că și tu poți fi eroină în felul tău – prin muncă, cinste și dragoste de neam.”

M-am întors acasă cu inima plină de bucurie și mândrie. Regina Maria nu este doar o regină – este o eroină, o artistă, o mamă a țării și o femeie care a adus frumusețe și speranță în România!

Mulțumesc, Doamne, că am trăit această zi!

Țarida Raisa – o mică româncă mândră

Țarida Raisa, clasa – a VII-a C

Premiul II- Concurs inrejudetean cu participare internațională „Ecou de dor străbun”

Profesor coordonator- Văsi Daniela

DINCOLO DE POARTA ȘCOLII

Vara în ușă bate, o primesc cu mare drag!
Dar mă uit în urmă și observ pe cineva,
O pancartă mare pe care „Școala ta” scria și „Te rog, nu mă uita!”

Bucuroasă de vacanță? FOARTE FERICITĂ SUNT!
„Pauza mare” cu adevărat acum a venit ,
Un an plin de râsete, bucurii, urcușuri și coborâșuri va pleca
Și noi niciodată, nu îl vom uita!

Vacanța pe deplin vreau s-o trăiesc,
Să mă relaxez cât pot ,
Pentru că anul greu ce va urma,
Cred că mă va întrista,
Nu din cauză că începe,
Ci că totul se va TERMINA, alături de școala mea!

Răducanu Alexia Ioana, clasa a VII-a B

Parteneriatul Școală – Bibliotecă, o punte spre cunoaștere și dezvoltare

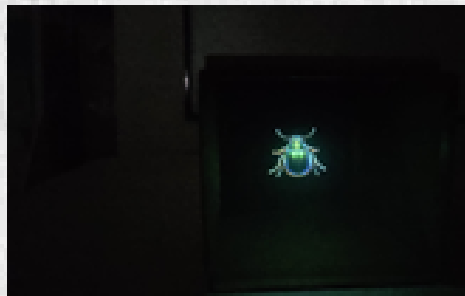
Într-o societate în continuă schimbare, educația de calitate se construiește prin colaborare și prin crearea unor contexte de învățare variate și atractive pentru elevi. În acest sens, parteneriatul dintre școala noastră și Biblioteca Județeană “Nicolae Iorga” reprezintă un exemplu de bună practică educațională, oferind elevilor oportunități valoroase de dezvoltare intelectuală, culturală și personală.

Biblioteca nu este doar un spațiu destinat lecturii, ci și un adevărat centru de educație și cultură, unde copiii descoperă bucuria cunoașterii, își dezvoltă creativitatea și își formează deprinderi esențiale pentru învățarea pe tot parcursul vieții. Prin activitățile desfășurate în cadrul parteneriatului nostru, elevii au avut posibilitatea să participe la ateliere interactive, întâlniri tematice, sesiuni de lectură, concursuri și activități educative menite să stimuleze interesul pentru carte și pentru valorile culturale.

Un moment deosebit l-a reprezentat participarea elevilor la activitățile organizate în cadrul programului „Școala Altfel”, când biblioteca a devenit un spațiu al descoperirii și al experiențelor educative nonformale. Elevii au explorat universul cărților, au aflat informații despre organizarea unei biblioteci moderne și au luat parte la activități creative care au îmbinat lectura cu jocul și colaborarea. Aceste experiențe au contribuit la dezvoltarea spiritului de echipă, a comunicării și a gândirii critice.

De asemenea, în cadrul Săptămânii Copilăriei, parteneriatul cu biblioteca a oferit elevilor momente de bucurie și învățare prin activități dedicate universului copilăriei. Atelierele de creație, poveștile citite și discutate împreună, jocurile educative și activitățile artistice au transformat această perioadă într-o adevărată sărbătoare a copilăriei și a imaginației. Copiii au avut ocazia să își exprime liber ideile, să își valorifice talentul și să descopere cât de importantă este lectura în formarea lor.

Activitățile nu s-au limitat doar la spațiul bibliotecii. Specialiștii bibliotecii au fost prezenți și în școala noastră, desfășurând ateliere tematice și proiecte educative adaptate vârstei elevilor.

Aceste întâlniri au consolidat relația dintre elevi și bibliotecă, demonstrând că învățarea poate avea loc oriunde există pasiune pentru cunoaștere și dorință de implicare.

Rezultatele acestui parteneriat se reflectă în interesul crescut al elevilor pentru lectură, în participarea activă la activitățile culturale și în dezvoltarea unor competențe importante pentru parcursul lor educațional. Prin colaborarea permanentă dintre școală și bibliotecă, elevii învață să aprecieze valoarea cărții, să caute informații relevante și să își formeze obiceiuri sănătoase de lectură.

Mulțumim colectivului Bibliotecii Județene "Nicolae Iorga" pentru deschidere, profesionalism și implicare. Suntem convinși că acest parteneriat va continua să ofere generațiilor de elevi experiențe educaționale memorabile și oportunități de dezvoltare armonioasă, contribuind la formarea unor tineri informați, creativi și responsabili.

Prof. înv. primar – Negulescu Anca – Mihaela

Puncte tari și puncte slabe ale Programului „Săptămâna Verde” din perspectiva profesorilor

Programul național „Săptămâna Verde”, implementat în școlile din România începând cu anul 2022, reprezintă o inițiativă a Ministerului Educației dedicată educației pentru mediu și sustenabilitate. Acesta se desfășoară pe parcursul a cinci zile consecutive, cu activități non-formale care încurajează elevii să înțeleagă schimbările climatice, să protejeze natura și să adopte comportamente ecologice. Din perspectiva cadrelor didactice, programul oferă atât oportunități valoroase de dezvoltare, cât și provocări practice. Analiza de față se bazează pe rapoarte școlare, studii și opinii ale profesorilor.

Puncte tari (avantaje)

Profesorii evidențiază frecvent următoarele aspecte pozitive:

Implicarea activă și colaborarea: Activitățile stimulează participarea elevilor, cadrelor didactice, părinților și partenerilor externi (ONG-uri, autorități locale). Se creează un climat destins, bazat pe colaborare, creativitate și învățare experiențială, diferit de rutina zilnică a orelor de curs. Mulți profesori apreciază dezvoltarea abilităților de lucru în echipă și rezolvare a problemelor reale.

Relevanța educațională: Programul completează curriculumul școlar, promovând conștientizarea mediului, reducerea risipei, reciclarea și conectarea cu natura. Peste 80% dintre directori și profesori consideră că este relevant și aduce beneficii reale atât elevilor (experiențe practice, învățare diversificată), cât și școlii (inovație, parteneriate). Ceea ce se învață aici se valorifică ulterior la orele obișnuite.

Flexibilitate și creativitate: Cadrele didactice au libertate în proiectarea activităților (excursii, ateliere, proiecte, plantări etc.), ceea ce permite adaptarea la specificul local și la interesele elevilor. Se încurajează inovația și utilizarea resurselor locale.

Impact pe termen lung: Contribuie la formarea unei culturi școlare bazate pe respect față de mediu și responsabilitate civică.

Puncte slabe (dezavantaje)

Deși apreciat, programul prezintă și dificultăți semnalate frecvent de profesori:

Resurse insuficiente: Lipsa materialelor didactice, a finanțării și a suportului logistic face dificilă organizarea activităților de calitate, mai ales în zonele rurale sau școlile cu bugete limitate. Multe activități rămân la nivel teoretic din cauza costurilor.

Birocrație și încărcare administrativă: Raportarea detaliată, planificarea și evaluarea adaugă presiune asupra cadrelor didactice. Uneori, programul se suprapune cu alte activități sau perioade aglomerate (ex. activități agricole în mediul rural).

Probleme de participare: Unii elevi și părinți percep „Săptămâna Verde” ca pe o mini-vacanță, ceea ce duce la absenteism, dezinteres sau participare selectivă. Lipsa

motivației sau a resurselor financiare pentru activități cu costuri (transport, materiale) este o provocare frecventă.

Inegalități și aspecte practice: Profesorii din școli mici sau cu personal redus se confruntă cu supraîncărcare. Nu există suficiente ghiduri naționale de bune practici sau modele adaptate tuturor contextelor. În unele cazuri, se semnalează lipsa implicării reale a anumitor instituții sau cadre didactice.

Concluzie și recomandări

Din punctul de vedere al profesorilor, „Săptămâna Verde” este un program valoros care îmbogățește experiența educațională și sensibilizează generațiile tinere față de problemele de mediu. Punctele tari legate de implicare și învățare experiențială depășesc adesea dezavantajele, dar succesul depinde de reducerea birocrației, alocarea de resurse suplimentare și oferirea unui suport mai consistent (ghiduri, exemple adaptate, finanțare minimă).

Recomandări practice:

Simplificarea raportării.

Crearea unui fond național pentru activități.

Formări dedicate pentru cadre didactice.

Implicarea mai activă a comunității locale.

Programul are potențialul de a genera schimbări reale dacă se adresează provocărilor identificate de cei care îl implementează zilnic – profesorii.

Prof. Văsi Daniela

Tinovul Mohoș - locul unde plantele mănâncă insecte, urșii dau târcoale, iar afinele au sosii misterioase

Dacă cineva mi-ar fi spus că există un loc unde plantele sunt carnivore, unde pământul plutește pe apă și unde afinele au surori gemene care îți pot juca feste, probabil aș fi crezut că vorbește despre o poveste fantastică. Și totuși, acest loc există și se numește Tinovul Mohoș din Județul Harghita.

Tinovul Mohoș este o mlaștină oligotrofă, adică o zonă foarte săracă în substanțe minerale și nutritive.

Primul lucru care atrage atenția sunt ochiurile de apă răspândite prin tinov. Aceste mici lacuri întunecate par niște oglinzi fermecate. Apa lor este atât de bogată în turbă încât capătă o culoare închisă, iar peisajul pare desprins dintr-un film misterios. Dacă privești atent, ai impresia că pământul respiră și se mișcă sub pașii tăi.

Dar adevărata vedetă a locului este Roua Cerului (*Drosera rotundifolia*), una dintre puținele plante carnivore din România. La prima vedere pare o plantă delicată, cu frunzulițe acoperite de picături strălucitoare. Insectele cred că au găsit un suc gratis. Din păcate pentru ele, „picăturile de rouă” sunt lipicioase.

Odată prinsă, insecta devine... prânzul plantei. Cine ar fi crezut că o plantă atât de mică poate avea un meniu atât de bogat?

Printre vegetația specifică turbăriei întâlnim și „nebunele” (plantă halucinogenă), fructe care seamănă foarte mult cu afinele. Diferența este că ele nu sunt recomandate pentru consum. Mulți vizitatori le privesc cu suspiciune, încercând să afle dacă sunt afine sau doar niște imitatoare talentate. Cel mai sigur este să le admiri și să lași experimentele culinare pentru acasă. Pe lângă „nebune”, se mai găsesc: merișor, afin, bumbăcăriță și multe altele.

Și pentru că vorbim despre o zonă sălbatică, trebuie să amintim și de urși. Da, urșii sunt locuitori obișnuiți ai pădurilor din jur. Din fericire, ei preferă să-și vadă de treburile lor, iar turiștii să și le vadă pe ale lor. Ghizii povestesc adesea despre urme proaspete sau despre apariții surprinzătoare prin apropiere. Dintr-odată, toată lumea merge mai grupat și vorbește puțin mai încet!

Un rol important îl au ghizii rezervației. Ei cunosc fiecare colțișor al tinovului și transformă o simplă plimbare într-o adevărată aventură. Cu povești interesante, explicații științifice și mult umor, aceștia îi ajută pe vizitatori să descopere secretele unui ecosistem unic. În plus, se asigură că nimeni nu confundă plantele carnivore cu florile decorative și nici „nebunele” cu afinele de desert.

Tinovul Mohoș este unul dintre acele locuri care demonstrează că natura are o imaginație mai bogată decât orice scriitor. Aici găsești plante care vânează insecte, mlaștini care plutesc, fructe misterioase și urși care patrulează prin apropiere.

Așa că, dragi elevi, dacă ajungeți vreodată la Tinovul Mohoș, țineți minte trei lucruri esențiale: nu toate „afinele” sunt afine, nu toate picăturile de rouă sunt inofensive, iar dacă auziți foșnet în tufiș... cel mai bine este să vă amintiți brusc cât de interesantă e natura și să mergeți mai departe în grup, cu zâmbetul pe buze și cu ghidul în față.

Iar dacă toate aceste povești v-au stârnit curiozitatea, aruncați o privire pe harta de mai jos!

Ea vă arată drumul spre unul dintre cele mai spectaculoase locuri din România. Nu aveți nevoie de o busolă fermecată și nici de superputeri – doar de chef de aventură, încălțăminte comodă și, bineînțeles, de un aparat foto pregătit să surprindă plantele carnivore, ochiurile misterioase de apă și poate... o urmă de urs (de preferat doar o urmă!).

Așadar, puneți degetul pe hartă, planificați o excursie împreună cu familia sau cu prietenii și porniți la drum! Tinovul Mohoș vă așteaptă cu peisaje de poveste, ghizi simpatici și o mulțime de surprize. Iar dacă vă întoarceți cu toate gustările în rucsac și fără să fi confundat „nebunele” cu afinele, înseamnă că ați trecut cu brio testul de explorator!

Prof. Vișan Mihaela- Monica

Proiectul de grup, laboratorul competențelor viitorului

Școala modernă nu mai este doar locul unde se memorează definiții. Ea a devenit un spațiu al colaborării, iar una dintre cele mai puternice unelte pedagogice actuale este proiectul de grup. Această metodă transformă elevul dintr-un receptor pasiv de informații într-un cercetător activ, capabil să lucreze în echipă pentru a rezolva probleme reale. Ce face ca proiectul de grup să fie atât de special și cum reușește el să îmbine perfect învățarea cu evaluarea? Pentru a înțelege succesul acestei metode, trebuie să privim dincolo de notele din catalog și să analizăm exemplele practice din școala noastră.

De la „Eu” la „Noi”: Cum funcționează învățarea colaborativă

Când profesorul anunță un proiect de grup, reacțiile inițiale sunt diverse. Cu toate acestea, magia metodei stă tocmai în gestionarea dinamicilor echipei. Învățarea prin proiecte pune accent pe proces, nu doar pe produsul final. Elevii nu își mai însușesc cunoștințe în mod izolat, ci le descoperă împreună, dezvoltând abilități esențiale pentru secolul XXI:

- **Comunicarea eficientă:** Membrii grupului trebuie să își exprime clar ideile și să asculte activ.
- **Managementul conflictelor:** Într-o echipă apar inevitabil viziuni diferite. Învățarea modului în care se ajunge la un consens este o lecție de viață neprețuită.
- **Gândirea critică:** Elevii analizează surse multiple pentru a găsi cea mai bună soluție la o problemă.
- **Organizarea:** Împărțirea sarcinilor și respectarea termenelor limită îi transformă în veritabili manageri de proiect.

Fiecare membru aduce la masă propriul talent (la desen, scris sau coordonare), transformând învățarea într-un proces personalizat și incluziv.

Studiu de caz la Școala „Radu Stanian”: Călătorie în Țara Galilor din Regatul Unit

Teoria pedagogică prinde viață atunci când este aplicată la clasă cu entuziasm și rigoare. Un exemplu remarcabil de învățare și evaluare prin proiect de grup a fost demonstrat recent la Școala Gimnazială „Radu Stanian” din Municipiul Ploiești.

În cadrul disciplinei opționale „Introducere în Cultura și Civilizația Britanică” elevii clasei a V-a B au devenit veritabili exploratori culturali. Activitatea a culminat cu o lecție demonstrativă, susținută în cadrul subcomisiei metodice „Limba și Comunicare” de doamna profesoară de limba engleză Călugăru Diana.

Cei șaisprezece elevi ai clasei au fost organizați în patru grupe de câte patru membri.

Fiecare echipă a primit misiunea de a cerceta și de a prezenta regiunea istorică a Regatului Unit, Țara Galilor din una dintre cele patru perspective esențiale:

- **Poziția geografică:** Localizarea pe hartă și caracteristicile geografice majore.
- **Simbolurile naționale:** Prezentarea steagului, a stemei și a unui simbol vegetal sau animal reprezentativ.
- **Obiceiuri și tradiții:** Descoperirea elementelor de folclor și a sărbătorilor specifice.
- **Repere turistice:** Selecția și descrierea câtorva obiective turistice majore din acea țară.

Rezultatul muncii lor a luat forma unor materiale vizuale deosebite realizate pe coli A3. Elevii au îmbinat textul informativ cu desene originale realizate de ei și imagini ilustrative. În timpul lecției demonstrative, fiecare grupă a prezentat materialul în fața clasei în limba engleză, dovedind o excelentă stăpânire a cunoștințelor și abilități remarcabile de vorbire în public.

O altfel de notă: Proiectul ca metodă complementară de evaluare

Tradițional, evaluarea înseamnă un test scris și mult stres. Proiectul de grup guvernat de reguli clare schimbă complet această paradigmă, oferind profesorului o fereastră largă către adevăratele competențe ale elevilor. Evaluarea reprezintă un proces continuu și se realizează pe trei niveluri distincte:

- **Evaluarea produsului final**

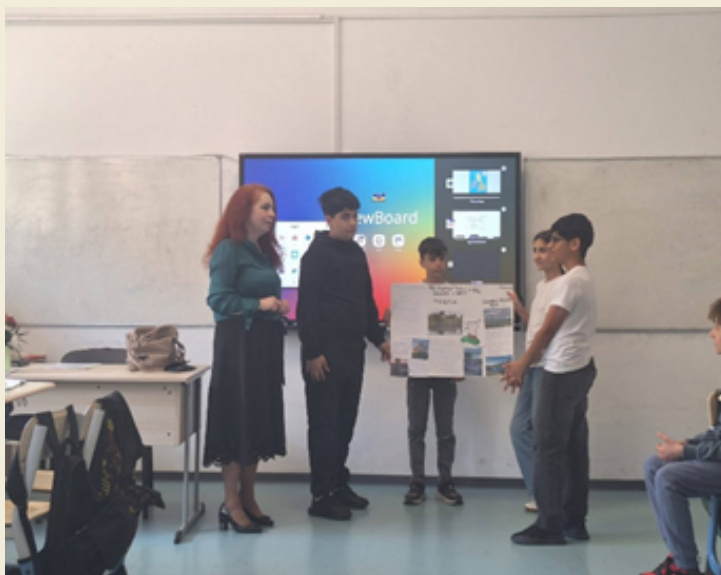
Profesorul analizează calitatea materialului realizat, rigurozitatea textelor, originalitatea așezării în pagină pe colile A3, estetica desenelor și relevanța imaginilor alese.

- **Evaluarea procesului (formativă)**

Profesorul observă cum a evoluat fiecare echipă de patru elevi, dacă s-au ajutat reciproc, dacă au împărțit subtemele în mod egal și cum au depășit obstacolele de comunicare.

- **Autoevaluarea și coevaluarea**

La finalul prezentărilor, elevii analizează critic propria performanță și pe cea a colegilor, dezvoltându-și reflexivitatea și capacitatea de a aprecia munca celuilalt la adevărata ei valoare.

Provocările și secretele unui proiect de succes

Metoda nu este lipsită de provocări, cum ar fi riscul ca un singur elev să preia toată munca sau ca membrii mai timizi să fie eclipsați. Pentru ca proiectul să fie un succes, experimentul de la Școala „Radu Stanian” ne arată că structura sarcinii este cheia. Formatul fix de patru subteme repartizate la patru elevi garantează că fiecare copil are o responsabilitate directă și un livrabil propriu, eliminând pasivitatea.

Concluzie: Pregătirea pentru viața reală

Marea calitate a proiectului de grup este că dărâmă zidul dintre teorie și practică. Pe piața muncii, nimeni nu activează complet izolat; marile proiecte sunt produse ale muncii în echipă. Prin activități precum cea coordonată de doamna profesoară Călugăru Diana, școala își îndeplinește adevărata misiune: aceea de a forma oameni capabili să colaboreze, să inoveze și să exploreze lumea împreună.

Propunător: prof. lb. engleză, Călugăru Maria Diana

Conexiunea umana în practica – predarea limbii engleze în era AI

Introducere

Transformările tehnologice din ultimii ani au influențat profund sistemul educațional. Apariția și dezvoltarea inteligenței artificiale (AI) au schimbat modul în care profesorii creează materiale didactice, modul în care elevii accesează informația și modul în care se desfășoară procesul de învățare.

În prezent, elevii pot utiliza diverse instrumente digitale pentru a obține rapid informații, pentru a traduce texte sau pentru a genera răspunsuri la diferite sarcini școlare. În acest context, rolul profesorului nu mai este doar acela de furnizor de informații, ci și de facilitator al procesului de învățare și ghid în utilizarea responsabilă a tehnologiei.

Predarea limbilor străine, în special a limbii engleze, presupune mult mai mult decât transmiterea unor reguli gramaticale sau a unui vocabular specific. Ea implică dezvoltarea competențelor de comunicare, a încrederii în sine și a capacității de a interacționa cu ceilalți. Din acest motiv, conexiunea umană dintre profesor și elev rămâne un element esențial în procesul educațional, chiar și în era inteligenței artificiale.

Importanța conexiunii umane în procesul educațional

Procesul de învățare este influențat nu doar de conținutul predat, ci și de relația care se stabilește între profesor și elev. Elevii învață mai eficient într-un mediu în care se simt sprijiniți, încurajați și respectați.

Profesorul are un rol esențial în crearea unui climat educațional pozitiv. Prin empatie, comunicare deschisă și feedback constructiv, profesorul poate stimula motivația elevilor și dorința acestora de a participa activ la activitățile de la clasă.

În predarea limbii engleze, interacțiunea directă este fundamentală. Activitățile precum dialogurile, jocurile de rol, lucrul în perechi sau proiectele de grup contribuie la dezvoltarea competențelor de comunicare și la consolidarea relațiilor dintre elevi.

Inteligența artificială în educație

Inteligența artificială începe să fie utilizată tot mai frecvent în domeniul educației. Platformele educaționale moderne includ instrumente care pot analiza răspunsurile elevilor, pot genera exerciții personalizate sau pot oferi explicații suplimentare pentru diferite concepte.

În predarea limbii engleze, inteligența artificială poate fi utilizată pentru generarea de exerciții, texte de lectură, dialoguri sau activități de vocabular. De asemenea, profesorii pot utiliza AI pentru a crea rapid fișe de lucru, teste sau materiale interactive.

Exemple de activități la ora de limba engleză folosind AI

1. Crearea de dialoguri – profesorul poate genera dialoguri pe teme cotidiene, iar elevii le pot interpreta în perechi.
2. Activități de descriere – elevii descriu imagini sau situații generate digital, folosind vocabularul învățat.
3. Exerciții personalizate – AI poate genera exerciții adaptate nivelului clasei.
4. Activități de scriere – elevii redactează texte scurte, iar profesorul oferă feedback și corecturi.

Avantaje și riscuri ale utilizării inteligenței artificiale în educație

Utilizarea inteligenței artificiale în educație aduce numeroase avantaje. Printre acestea se numără accesul rapid la informații, diversificarea materialelor didactice și posibilitatea de a personaliza procesul de învățare în funcție de nivelul elevilor. Profesorii pot economisi timp în pregătirea materialelor, iar elevii pot exersa suplimentar anumite competențe.

Totuși, există și riscuri asociate utilizării excesive a acestor instrumente. Elevii pot deveni dependenți de tehnologie și pot ajunge să utilizeze inteligența artificială pentru a genera răspunsuri fără a înțelege conținutul. De asemenea, există riscul diminuării gândirii critice și al scăderii implicării active în procesul de învățare.

Prin urmare, utilizarea inteligenței artificiale trebuie realizată într-un mod echilibrat, sub îndrumarea profesorului, astfel încât tehnologia să devină un instrument de sprijin și nu un substitut al învățării autentice.

Rolul profesorului în era inteligenței artificiale

Profesorul rămâne figura centrală a procesului educațional. Inteligența artificială poate furniza informații și poate genera materiale, însă nu poate înlocui empatia, experiența pedagogică și capacitatea profesorului de a înțelege nevoile elevilor.

Profesorul are responsabilitatea de a selecta resursele potrivite, de a stimula comunicarea în clasă și de a dezvolta gândirea critică a elevilor în raport cu tehnologia.

Concluzii

Inteligența artificială oferă oportunități importante pentru modernizarea educației. Cu toate acestea, predarea limbii engleze rămâne un proces profund uman, bazat pe comunicare, colaborare și relații interpersonale.

Prin utilizarea echilibrată a tehnologiei și prin menținerea unei relații autentice cu elevii, profesorii pot transforma provocările erei digitale în oportunități pentru o educație mai eficientă și mai relevantă.

Bibliografie

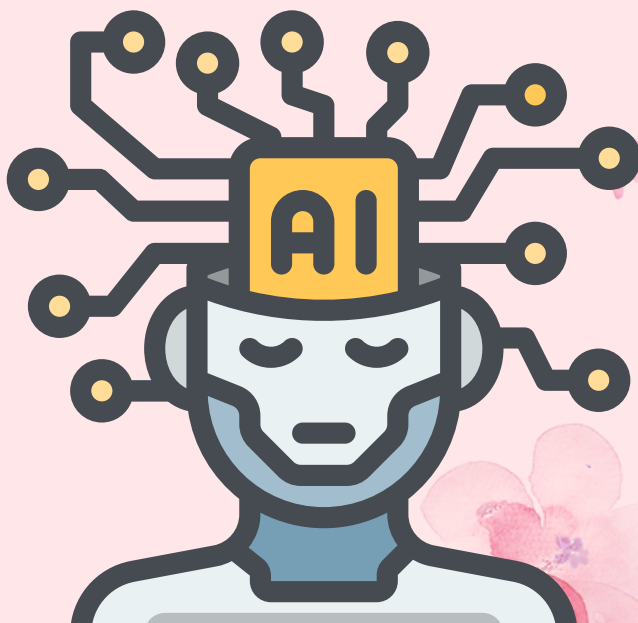
Cucoș, C. – Pedagogie, Editura Polirom

Cerghit, I. – Metode de învățământ

UNESCO – Artificial Intelligence in Education

Comisia Europeană – Digital Education Action Plan

Prof. Dumitru Alexandra

Integrarea tehnologiei în orele de limba franceză

„Tehnologia poate deveni aripi care permit elevilor să zboare mult mai sus decât și-au imaginat vreodată.” Jenny Arledge

Într-o lume în continuă evoluție digitală, tehnologiile informației și comunicării (T.I.C.) joacă un rol esențial în educație, facilitând accesul la resurse, îmbunătățind metodele de predare, sporind interactivitatea dintre profesori și elevi. Învățarea limbilor străine nu face excepție, iar utilizarea T.I.C. în orele de limba franceză devine din ce în ce mai relevantă pentru a sprijini atât profesorii, cât și elevii în procesul educațional.

Diversitatea instrumentelor digitale disponibile oferă oportunități fără precedent pentru crearea unui mediu de învățare interactiv, adaptat nevoilor individuale ale elevilor și capabil să stimuleze toate competențele lingvistice. În acest context, predarea limbii franceze beneficiază în mod deosebit de potențialul tehnologiilor educaționale, care permit nu doar transmiterea cunoștințelor lingvistice, ci și dimensiunea culturală necesară pentru o înțelegere profundă a francofoniei.

Integrarea TIC în cadrul orelor de curs depășește simpla nevoie și devine imperios necesară, aceasta fiind justificată de miza educativă, socială și economică, elevii de astăzi fiind adevărați „homo connecticus”. Tehnologia se constituie ca un instrument ce vine în serviciul elevului și profesorului. Noile metodologii nu vizează doar „quoi apprendre”, ci mai ales „comment apprendre”, „comment découvrir” et „comment intégrer”.

Pornind de la aceste principii, am încercat să înțelegem locul și importanța unor jocuri și aplicații online sau offline în cadrul orelor de limbă franceză.

Blamate de mulți, apreciate de alții, jocurile pe calculator sau telefon constituie o sursă și un mijloc de învățare. Construiesc un mediu motivațional propice învățării, fiind din ce în ce mai prezente în sălile de clasă. Jocurile și aplicațiile pe calculator/ telefon, deseori asociate cu efectele negative asupra învățării, sunt eficiente în cazul utilizării rezonabile, subordonate obiectivelor educaționale, fără formă de exces.

Platformele educaționale oferă acces la o varietate de materiale, cum ar fi exerciții interactive, videoclipuri explicative, dicționare online și aplicații de conversație cu vorbitori nativi, facilitând astfel dezvoltarea abilităților de înțelegere, vorbire, citire și scriere. De asemenea, utilizarea jocurilor educaționale contribuie la reducerea stresului asociat învățării unei limbi străine și face procesul mai plăcut și mai eficient. Studiile arată că metodele bazate pe jocuri îmbunătățesc memoria și cresc nivelul de implicare al elevilor. Prin utilizarea platformelor educaționale și a jocurilor interactive, se creează un mediu de învățare atractiv și dinamic, adaptat nevoilor actuale ale elevilor.

Pentru mulți elevi, învățarea unei limbi străine poate părea uneori dificilă sau plictisitoare, mai ales dacă lecțiile urmează un tipar clasic: manual, caiet, exerciții. Din fericire, tehnologia poate transforma aceste ore într-o experiență interactivă, modernă și, cel mai important, plăcută!

Platforme educaționale – învățăm și colaborăm

Profesorii folosesc din ce în ce mai des platforme online care sprijină învățarea: Google Classroom, Padlet, Edmodo sau Moodle. Aceste platforme încurajează colaborarea, creativitatea și implicarea tuturor elevilor, inclusiv a celor mai timizi, care pot participa fără teama de a vorbi în fața clasei.

Una dintre cele mai apreciate metode moderne de predare este învățarea prin joc. La orele de limba franceză, profesorii pot folosi aplicații precum:

- **Kahoot!** – un joc de tip quiz, unde elevii răspund la întrebări pe telefon sau tabletă. Este rapid, competitiv și amuzant.
- **Quizlet** – o platformă cu seturi de „flashcards” digitale, utile pentru a memora cuvinte noi.
- **Wordwall** – creează jocuri variate (roata norocului, potriviri, labirinturi) cu conținut specific lecției.
- **Quizalize** – o platformă educațională online care permite profesorilor să creeze quizuri interactive pentru a evalua și îmbunătăți performanțele elevilor. Aceasta oferă o experiență captivantă de învățare, combinând evaluarea formativă cu elemente de gamificare pentru a crește motivația elevilor.
- **LearningApps** - o platformă online gratuită care le permite profesorilor să creeze activități interactive personalizate pentru elevii lor.

Aceste aplicații transformă învățarea vocabularului sau a gramaticii într-o joacă, iar elevii rețin mai ușor informațiile când participă activ și se distrează în același timp. Resursele autentice – limba vie a francezilor ajută profesorii să creeze lecții interactive autentice și atractive pentru elevi. Ce poate fi mai util decât să înveți limba franceză direct de la vorbitorii nativi? Tehnologia ne oferă acces la site-uri, videoclipuri, cântece și emisiuni în limba franceză, care ne ajută să înțelegem mai bine cum se vorbește această limbă în viața de zi cu zi.

Exemple utile: **TV5MONDE Junior, RFI Savoirs, YouTube Edu**

Prin aceste resurse, elevii se pot obișnui cu diferite accente, pot învăța expresii uzuale și pot înțelege mai bine cultura franceză.

Aplicații de învățare individuală – franceza pe telefon. Există aplicații gratuite și ușor de folosit care ajută la exersarea limbii franceze: Duolingo, Memrise, LingQ. Folosind aceste aplicații, elevii pot învăța în ritmul propriu, acasă sau în drum spre școală.

bonjour

merci

Proiecte creative și multimedia. Tehnologia permite elevilor să creeze conținut original în limba franceză: prezentări despre orașe din Franța, videoclipuri scurte, postere digitale despre personaje celebre. Exemple de aplicații: **Canva**, **StoryJumper**, **BookCreaor**. Astfel, franceza devine un instrument de exprimare și creație.

Dezvoltarea încrederii și a comunicării. Elevii pot exersa fără teama de a greși: se pot înregistra citind un text, pot folosi aplicații de conversație cu roboți, pot participa la proiecte internaționale în limba franceză.

Tehnologia nu este un „moft”, ci un instrument puternic care poate transforma complet orele de limba franceză. Ea nu îl înlocuiește pe profesor, ci îl sprijină să facă lecțiile mai vii, mai atractive și mai apropiate de realitatea elevilor. Cu ajutorul tehnologiei, fiecare elev poate deveni explorator într-o lume francofonă plină de culoare și sunet.

Concluzionând: „Tehnologia nu va înlocui niciodată profesorii, dar profesorii care folosesc tehnologia vor înlocui pe cei care nu o fac.” – Ray Clifford. În centrul educației stă profesorul, nu tehnologia. Niciun ecran, aplicație sau platformă digitală nu poate înlocui empatia, intuiția și adaptabilitatea unui cadru didactic bine pregătit. Însă, într-o lume în continuă transformare, un profesor care ignoră instrumentele tehnologice rămâne în urmă și riscă să nu mai răspundă nevoilor actuale ale elevilor.

Profesorii care aleg să integreze tehnologia în activitatea lor nu devin „roboți”, ci își extind orizonturile pedagogice. Cu ajutorul aplicațiilor, platformelor online, resurselor multimedia și inteligenței artificiale, ei pot personaliza învățarea, pot oferi feedback rapid, pot stimula creativitatea elevilor și pot transforma lecțiile în experiențe captivante.

Bibliografie

- TV5MONDE Junior – jeunesse.tv5monde.com
- RFI Savoirs – savoirs.rfi.fr
- Duolingo – www.duolingo.com
- Quizlet – www.quizlet.com
- Hockly, N., & Dudeney, G. (2014). *Going Mobile: Teaching with Handheld Devices*. Delta Publishing.
- Consiliul Europei (2020). *Cadru European Comun de Referință pentru Limbi – Volumul complementar*.
- Selwyn, N. (2012). Education and Technology: Key Issues and Debates. Bloomsbury Publishing.
- Papert, S. (1980). Mindstorms: Children, Computers, and Powerful Ideas. Basic Books
- Richterich R., Scherer N. Communication orale et apprentissage des langues, Paris, Coll. Recherche et application, 1975.
- Swain J. Integrating language and content in immersion classrooms: Research perspectives. The Canadian Modern Language Review, 1996, nr.52.

Prof. Apostol Florina

Elemente de logică necesare în raționamentele de învățare

Ideea centrală:

Un raționament de învățare solid se bazează pe câteva structuri logice fundamentale: definirea clară a conceptelor, identificarea relațiilor dintre ele, formularea de inferențe valide și verificarea consecvenței. Fără aceste elemente, învățarea devine fragmentată, iar concluziile – instabile.

1. Clarificarea conceptelor.

Orice raționament începe cu definirea termenilor. În învățare, asta înseamnă:

- delimitarea precisă a noțiunilor noi .
- stabilirea diferențelor dintre concepte apropiate .
- identificarea proprietăților esențiale .

De ce contează: Fără concepte clare, mintea nu poate construi structuri stabile; apare confuzia între cauză și efect, între general și particular.

2. Identificarea relațiilor logice.

Învățarea presupune conectarea informațiilor. Cele mai importante relații sunt:

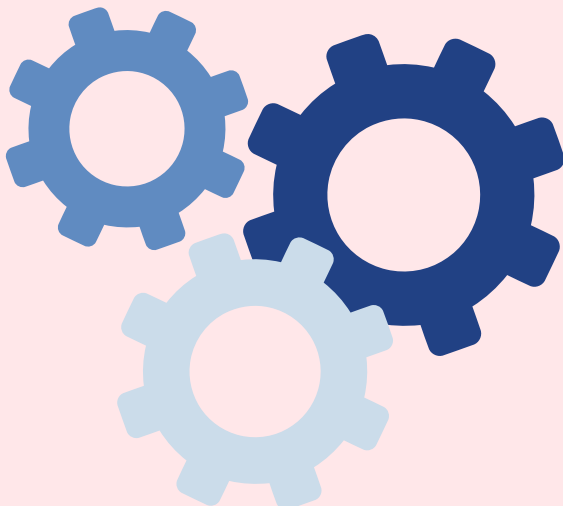
- implicația
(dacă A, atunci B)
- echivalența
(A este același lucru cu B)
- includerea
(A este un caz particular al lui B)
- opoziția
(A exclude B)
- corelația
(A și B apar împreună, dar fără cauzalitate garantată)

Rolul lor:

Permit organizarea cunoașterii în rețele coerente, nu în liste disparate.

3. Structuri de inferență

Pentru a transforma informația în cunoaștere, sunt necesare inferențe valide. Cele esențiale în învățare sunt:

- Deducția - Extragerea concluziilor necesare din premise generale .
- Inducția- Generalizarea pe baza unor exemple.
- Abducția- Formularea celei mai plauzibile explicații.
- Analogia – Transferul de structură între domenii diferite.

Importanță: Fiecare tip de inferență susține un alt mod de învățare: Deductivă, Exploratorie, Explicativă sau Creativă.

4. Structurarea argumentului:

Un raționament de învățare coerent are:

- Premise (ce știm sau presupunem)
- Mecanism logic (cum ajungem de la premise la concluzie)
- Concluzie (ce rezultă)
- Justificare (de ce concluzia este validă)

Fără structură, învățarea devine o succesiune de afirmații fără legătură.

5. Verificarea consecvenței.

Orice raționament trebuie verificat:

- Sunt premisele compatibile între ele ?
- concluzia nu contrazice datele ?
- nu apar ambiguități ?
- nu se folosesc generalizări abuzive ?

Scop: Evitarea erorilor cognitive și consolidarea înțelegerii.

6. Generalizare și transfer.

Un element esențial al învățării este capacitatea de a face:

- Extragerea structurii generale din exemple .
- Aplicarea unei aceeași structură în contexte noi .
- Adaptarea raționamentului la situații diferite de forma canonică.

Aici logica devine instrument de creativitate , nu doar de verificare.

7. Metacogniția logică.

În învățare, logica nu este doar un instrument, ci și un obiect al reflecției:

- Cum am ajuns la concluzie ?
- Ce tip de inferență am folosit ?
- Unde pot apărea erori ?
- Cum pot îmbunătăți procesul ?

Metacogniția transformă logica într-un mecanism de auto-reglare.

Concluzie sintetică

Un raționament de învățare solid se sprijină pe:

- Claritate conceptuală
- Relații logice bine definite.
- Inferințe valide.

- Structuri argumentative coerente.
- Verificarea consecvenței.
- Transferul cunoașterii
- Reflecția asupra propriului proces mental.

Aceste elemente transformă informația în înțelegere și înțelegerea în competență.

Vârsta:

Copilul folosește un formalism logic pre-operațional sau concret, dependent de percepție și acțiune, în timp ce adultul operează cu un formalism logic abstract, simbolic și metacognitiv.

Această diferență este confirmată de teoriile dezvoltării cognitive (Piaget) și de rolul interacțiunii sociale în maturizarea gândirii (Vygotsky).

Există concursuri de învățare, dar ele nu sunt întotdeauna numite explicit concursuri de învățare. În practică, există trei mari categorii de competiții care evaluează direct procesele de învățare, nu doar rezultatul final:

Concursuri de învățare accelerată

Concursuri de raționament și înțelegere

Concursuri de metacogniție și strategie de învățare

Prof. Enache Aurel

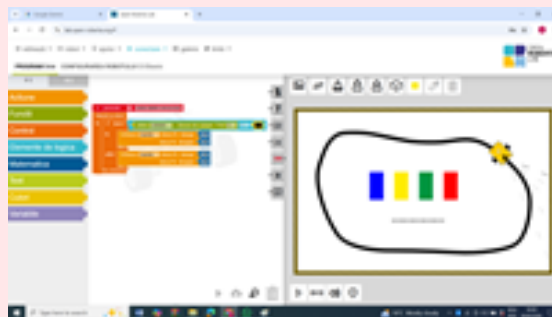
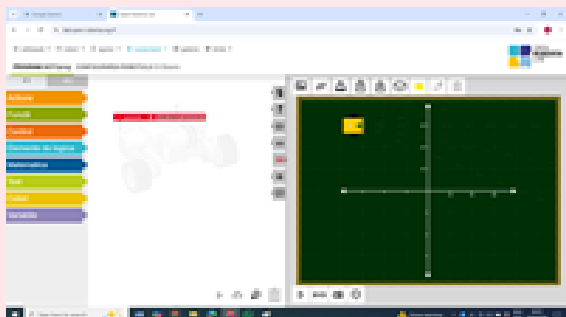
Platforme și kituri educaționale interactive în predarea informaticii la gimnaziu

Predarea informaticii la gimnaziu poate fi mult mai atractivă și eficientă prin utilizarea unor platforme și kituri educaționale interactive, care combină programarea cu elemente de robotică și STEM. Instrumente precum Open Roberta Lab, BBC micro:bit și LEGO SPIKE Prime permit elevilor să dezvolte competențe digitale, algoritmice și de rezolvare a problemelor, prin activități practice, interactive și interdisciplinare.

1. Open Roberta Lab este o platformă de programare vizuală bazată pe blocuri, dezvoltată special pentru educație

Caracteristici principale: programare vizuală intuitivă (drag-and-drop), simularea roboților și dispozitivelor hardware, acces online, fără instalare, interfață accesibilă elevilor de gimnaziu.

Valențe didactice: dezvoltă gândirea algoritmică, permite testarea rapidă a programelor, încurajează experimentarea și învățarea prin proiecte

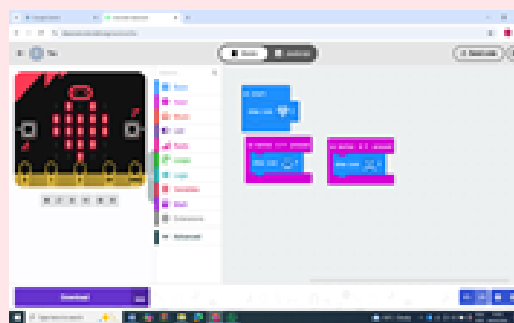
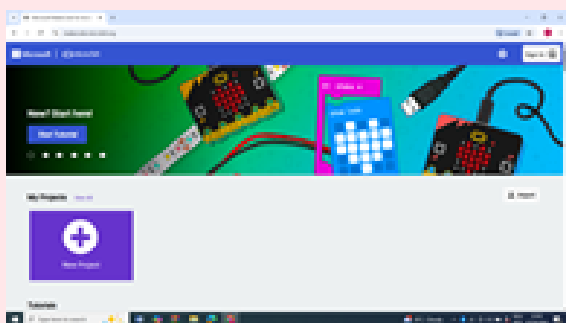
(Sursa: <https://lab.open-roberta.org/>)

2. Dispozitivul micro:bit

BBC micro:bit este un microcontroler compact, conceput pentru a introduce elevii în programare și electronică.

Caracteristici principale: matrice de leduri pentru afișarea mesajelor, senzori de temperatură, conectivitate bluetooth, posibilitatea de integrare cu diverse aplicații și kituri.

Rol educațional: dezvoltarea competențelor digitale și tehnice, încurajarea învățării prin experiment și proiecte, corelarea informaticii cu științele și tehnologia.

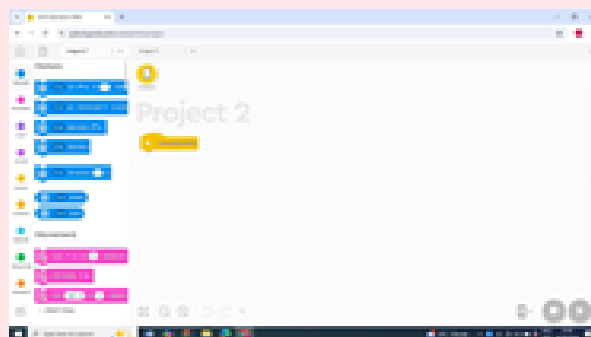
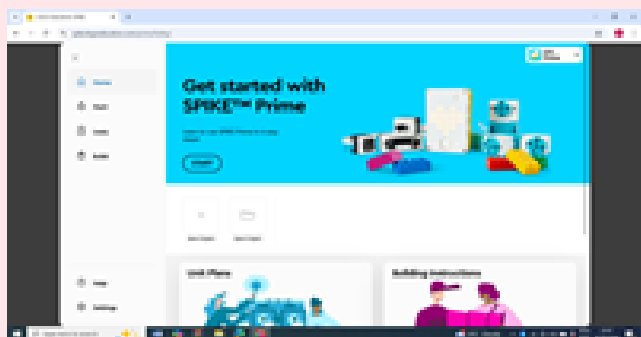
(Sursa: <https://makecode.microbit.org/>)

3. Kitul LEGO SPIKE Prime

LEGO SPIKE Prime este un kit de robotică educațională destinat gimnaziului, care combină LEGO cu senzori și motoare programabile.

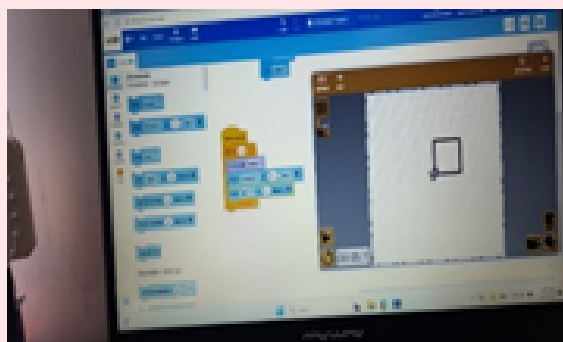
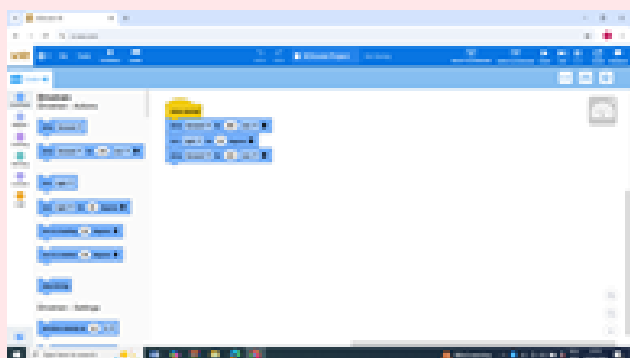
Caracteristici principale: motoare și senzori integrați, posibilitate de programare vizuală sau text (Open Roberta, Scratch, Python), kit complet pentru construcții și proiecte STEM

Rol educațional: încurajează creativitatea și gândirea logică, dezvoltă competențe în robotică și programare, susține proiecte interdisciplinare (matematică, fizică, informatică).

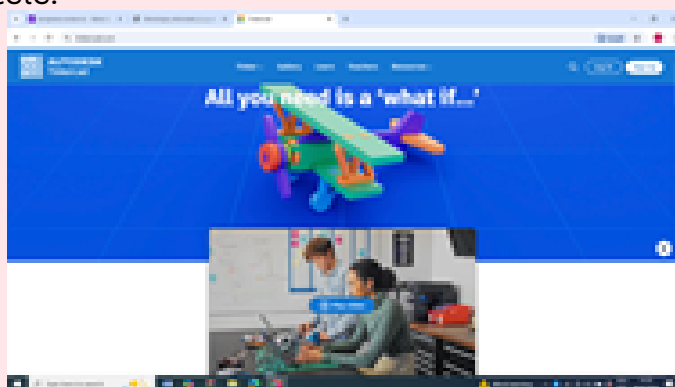
(Sursa: <https://spike.legoeducation.com/>)

4. VEXcode VR este o platformă excepțională care permite elevilor să programeze un robot într-un mediu 3D.

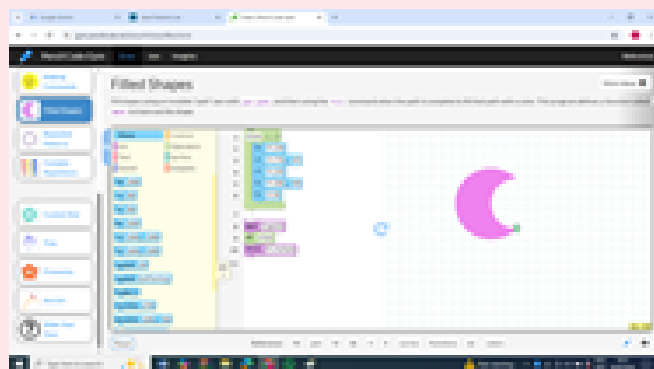
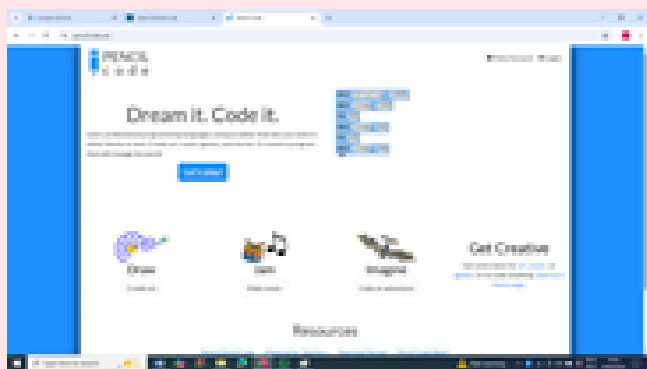
(Sursa: <https://vr.vex.com/>)

5.Tinkercad este cea mai populară și accesibilă platformă online gratuită dedicată educației STEM (Știință, Tehnologie, Inginerie și Matematică). Dezvoltată de Autodesk, aplicația transformă concepte tehnice complexe în experiențe de învățare vizuale, interactive și extrem de distractive, fiind instrumentul ideal pentru elevi, profesori și pasionații de tehnologie de toate vârstele.

(Sursa: <https://www.tinkercad.com/>)

6. Pencil Code este o aplicație care combină programarea prin blocuri cu textul (CoffeeScript). Este ideală pentru Artă algoritmică.

(Sursa: <https://pencilcode.net/>)

Prof. Costea Adriana Gabriela

ECHIPA DE REDACȚIE

DIRECTOR - prof. BANCIU ION
REDACTOR-ŞEF - prof. dr. IRIMIA DENISA- ANCA

COLABORATORI

PROFESORI

APOSTOL FLORINA
CĂLUGĂRU MARIA DIANA
COSTEA ADRIANA GABRIELA
DUMITRU ALEXANDRA MARIANA
ENACHE AUREL
NEGOIȚĂ ANCA ROXANA
NEGULESCU ANCA MIHAELA
VĂSI DANIELA
VIŞAN MONICA MIHAELA

ELEVI

ALEXANDRESCU DALIA, coordonator prof. Negoită Anca Roxana
ANDRESCU MARIA DEEA
RĂDOIAŞ IOANA CRISTINA, coordonator prof. Negoită Anca Roxana
RĂDUCANU ALEXIA IOANA
ȚARIDA RAISA, coordonator prof. Văsi Daniela

TEHNOREDACTARE

prof. dr. IRIMIA DENISA ANCA

